Šis dokuments ir izveidots vienīgi dokumentācijas nolūkos, un iestādes neuzņemas nekādu atbildību par tā saturu

►**B**

KOMISIJAS LĒMUMS

(2007. gada 21. jūnijs),

ar ko nosaka ekoloģiskos kritērijus Kopienas ekomarķējuma piešķiršanai ziepēm, šampūniem un matu kondicionētājiem

(izziņots ar dokumenta numuru K(2007) 3127)

(Dokuments attiecas uz EEZ)

(2007/506/EK)

(OV L 186, 18.7.2007., 36. lpp.)

Grozīts ar:

		Oficiālais Vēstnesis		
		Nr.	Lappuse	Datums
►**M1**	Komisijas Lēmums 2009/888/EK (2009. gada 30. novembris)	L 318	43	4.12.2009.

▼B

KOMISIJAS LĒMUMS

(2007. gada 21. jūnijs),

ar ko nosaka ekoloģiskos kritērijus Kopienas ekomarķējuma piešķiršanai ziepēm, šampūniem un matu kondicionētājiem

(izziņots ar dokumenta numuru K(2007) 3127)

(Dokuments attiecas uz EEZ)

(2007/506/EK)

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 17. jūlija Regulu (EK) Nr. 1980/2000 par pārskatīto Kopienas ekoetiķetes piešķiršanas programmu ([1]), un jo īpaši tās 6. panta 1. punkta otro daļu,

apspriedusies ar Eiropas Savienības Ekomarķējuma komiteju,

tā kā:

(1) Saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1980/2000 Kopienas ekomarķējumu var piešķirt ražojumiem ar tādām īpašībām, kuras var nodrošināt būtisku uzlabojumu saistībā ar galvenajiem vides aspektiem.

(2) Regulā (EK) Nr. 1980/2000 paredzēts noteikt konkrētus ekomarķējuma kritērijus katrai ražojumu grupai, pamatojoties uz Eiropas Savienības Ekomarķējuma komitejas izstrādātajiem kritērijiem.

(3) Ekoloģiskajiem kritērijiem un ar tiem saistītajām vērtēšanas un verifikācijas prasībām jāpaliek spēkā trīs gadus.

(4) Šajā lēmumā paredzētie pasākumi ir saskaņā ar tās komitejas sniegto atzinumu, kura izveidota ar Regulas (EK) Nr. 1980/2000 17. pantu,

IR PIEŅĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. pants

Ražojumu grupā "ziepes, šampūni un matu kondicionētāji" ietilpst visas izskalojamās vielas un preparāti, kuriem lietošanas laikā jānonāk saskarē ar epidermu un ar apmatojumu tādēļ, lai to notīrītu. Pie šīs grupas pieder arī visas izskalojamās vielas un preparāti, kuriem lietošanas laikā jānonāk saskarē ar apmatojumu tādēļ, lai uzlabotu matu stāvokli (matu kondicionētāji).

Minētajā grupā iekļauti ražojumi izmantošanai personiskām vajadzībām un profesionālai lietošanai paredzēti ražojumi.

Šajā ražojumu grupā neietilpst tādi ražojumi, kas tirgū laisti kā dezinficējoši vai antibakteriāli līdzekļi.

2. pants

1. Lai ziepēm, šampūnam vai matu kondicionētājam piešķirtu Kopienas ekomarķējumu, saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1980/2000 tam jāietilpst ražojumu grupā "ziepes, šampūni un matu kondicionētāji" un jāatbilst šā lēmuma pielikumā noteiktajiem ekoloģiskajiem kritērijiem.

([1]) OV L 237, 21.9.2000., 1. lpp.

▼B

2. Šo lēmumu piemēro, neierobežojot Padomes 1976. gada 27. jūlija Direktīvu 76/768/EEK par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz kosmētikas līdzekļiem ([1]).

3. pants

Administratīvām vajadzībām šai ražojumu grupai tiek piešķirts ciparu kods "30".

▼M1

4. pants

Ekoloģiskie kritēriji ražojumu grupai "ziepes, šampūni un matu kondicionētāji" un ar tiem saistītās vērtēšanas un verifikācijas prasības ir spēkā līdz 2011. gada 31. decembrim.

▼B

5. pants

Šis lēmums ir adresēts dalībvalstīm.

([1]) OV L 262, 27.9.1976., 169. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas Direktīvu 2007/22/EK (OV L 101, 18.4.2007., 11. lpp.).

▼B

PIELIKUMS

PAMATPRINCIPI

Kritēriju noteikšanas mērķi

Kritēriju noteikšanas mērķi ir veicināt:

— ūdens piesārņojuma samazināšanos, ierobežojot gan potenciāli bīstamo sastāvdaļu daudzumu, gan ražojuma kopējo toksiskuma pakāpi,

— atkritumu daudzuma samazināšanos, samazinot iepakojuma daudzumu,

— ar bīstamu vielu izmantošanu saistīto, vidi apdraudošo risku samazināšanu vai novēršanu.

Bez tam šie kritēriji palīdz patērētājiem apzināties vides problēmas. Minētie kritēriji ir noteikti tā, lai veicinātu tādu ziepju, šampūnu un matu kondicionētāju marķēšanu, kuru kaitīgā ietekme uz vidi ir zemāka nekā vidēji šajā ražojumu grupā.

Vērtēšanas un verifikācijas prasības

Konkrētas prasības vērtēšanai un verifikācijai ir norādītas pie katra no ekoloģiskajiem kritērijiem šā pielikuma turpinājumā.

Piemērotā gadījumā var izmantot še nenorādītas testēšanas metodes, ja kompetentā iestāde, kura izvērtē pieteikumu, tās atzīst par ekvivalentām attiecīgajam kritērijam norādītajām metodēm.

Ja iespējams, testēšana jāizdara laboratorijās, kuras atbilst standartā EN ISO 17025 vai tam ekvivalentā standartā noteiktajām vispārīgajām prasībām.

Ja testēšanas metodes nav minētas vai ja tās ir minētas kā izmantojamas verifikācijā vai uzraudzībā, kompetentajām iestādēm jāpamatojas attiecīgi uz deklarācijām un dokumentāciju, ko sniedz pretendents, un/vai uz neatkarīgu verifikāciju.

Attiecīgā gadījumā kompetentās iestādes var pieprasīt apliecinošus dokumentus un var veikt neatkarīgu verifikāciju, arī apmeklējot ražošanas objektus.

Ja pieteikuma iesniedzējam jāiesniedz deklarācijas, dokumentācija, testēšanas rezultāti vai citi pierādījumi par atbilstību kritērijiem, pieņem, ka šo pierādījumu izcelsme attiecīgā gadījumā var būt no paša pieteikuma iesniedzēja un/vai tā piegādātājiem, un/vai to piegādātājiem u. c.

Ja minētas sastāvdaļas, ar tām saprot arī vielas un preparātus.

Turpmākajā tekstā minēta mazgāšanas līdzekļu sastāvdaļu datubāze (*DID* saraksts), kurā iekļautas daudzas no plašāk izmantojamajām ziepju, šampūnu un matu kondicionētāju sastāvdaļām. Pēc *DID* saraksta A daļas datiem aprēķina robežatšķaidījumu (CDV) un novērtē virsmaktīvo vielu bioloģiskās noārdīšanās spēju. Datus, kuru izcelsme ir no pieteikuma iesniedzēja, var iesniegt tikai tad, ja minētajā sarakstā atbilstošo datu nav, izņemot attiecībā uz smaržvielām (arī uz bioloģiskajām piedevām) un krāsvielām.

Attiecībā uz sastāvdaļām, kas nav iekļautas *DID* saraksta A daļā, pieteikuma iesniedzējs uz savu atbildību piemēro procedūru, kura aprakstīta *DID* saraksta B daļā.

Jāizmanto *DID* saraksta jaunākā versija, kas ir pieejama pieteikuma iesniegšanas laikā, un to var saņemt no kompetentās iestādes, kura izskatīs pieteikumu. Ar minēto sarakstu var iepazīties tīmekļa vietnē: http://ec.europa.eu/environment/ecolabel/product/pg_did_list_en.htm

Attiecībā uz sastāvdaļām, kas nav minētas *DID* sarakstā, pieteikuma iesniedzējs var izmantot II papildinājumā aprakstīto pieeju, lai nodrošinātu vajadzīgo dokumentāciju par bioloģisko noārdīšanos anaerobos apstākļos.

Šo kritēriju vajadzībām "virsmaktīvā viela" ir jebkura mazgāšanas līdzekļos izmantojama organiskā viela un/vai preparāts, kam piemīt virsmaktīvās īpašības un kas satur vienu vai vairākas hidrofilas grupas un vienu vai vairākas hidrofobas grupas, kuru īpatnības un izmērs ļauj samazināt ūdens virsmas spraigumu un izveidot vienmolekulāru izkliedes vai adsorbcijas slāni uz ūdens/gaisa starpvirsmas, veidot emulsijas un/vai mikroemulsijas, un/vai micellas, kā arī adsorbēties uz ūdens/cieta ķermeņa starpvirsmas.

▼B

Kompetentajām iestādēm, izskatot pieteikumus un uzraugot atbilstību šajā pielikumā noteiktajiem kritērijiem, ir ieteicams ņemt vērā to, vai tiek īstenotas atzītas vides pārvaldības sistēmas, piemēram, EMAS vai ISO 14001.

(Piezīme. Šādas pārvaldības sistēmas īstenošana nav noteikta par obligātu prasību, lai varētu iesniegt pieteikumu ekomarķējumam vai lai nodrošinātu atbilstību ekomarķējuma kritērijiem.)

FUNKCIONĀLĀ VIENĪBA

Funkcionālā vienība ir 1 grams "aktīvā satura" (AC). AC definē kā organisko sastāvdaļu masu ražojumā. Tā jāaprēķina, ņemot vērā visas ražojuma sastāvdaļas. Roku tīrīšanas līdzekļos esošās abrazīvās vielas AC aprēķināšanā neņem vērā.

Vērtēšana un verifikācija

Jāsniedz turpmāk norādītā informācija:

— visu ražojuma sastāvdaļu, arī par piesārņojošām atzītu vielu, tehniskais apraksts. Tehniskajā aprakstā jānorāda konkrēti vielas daudzumi, *CAS* numurs un *INCI* nosaukums,

— katras atsevišķas sastāvdaļas funkcija ražojumā, norādot, kālab šī sastāvdaļa tikusi iekļauta ražojuma sastāvā,

— drošības datu lapa/ražojuma datu lapa, kurā norādīts katras sastāvdaļas piegādātāja nosaukums.

EKOLOĢISKIE KRITĒRIJI

1. **Toksiskums ūdens organismiem**

Toksiskuma robežatšķaidījumu (CDV) katrai atsevišķai sastāvdaļai (i) un visam ražojumam aprēķina, izmantojot šādu vienādību:

CDV (sastāvdaļa i) = masa (i) × DF (i) × 1 000/TF-hroniskais (i)

CDV = Σ CDV (sastāvdaļa i),

kur masa (i) ir sastāvdaļas masa gramos uz funkcionālo vienību, DF (i) ir noārdīšanās koeficients un TF-hroniskais (i) ir sastāvdaļas toksiskuma koeficients (miligrami/litrā).

DF un TF-hroniskā vērtības ir norādītas mazgāšanas līdzekļu sastāvdaļu datubāzes (jeb DID saraksta) A daļā. Ja attiecīgā sastāvdaļa nav iekļauta DID saraksta A daļā, pieteikuma iesniedzējs nosaka attiecīgās vērtības, izmantojot DID saraksta B daļā aprakstīto pieeju. Visu sastāvdaļu CDV summē, iegūstot ražojuma CDV.

Ražojuma kopējais CDV nedrīkst pārsniegt turpmāk norādītās vērtības:

Šampūni, dušas līdzekļi un šķidrās ziepes: 20 000 l/g AC

Cietās ziepes: 3 500 l/g AC

Kondicionētāji: 30 000 l/g AC

Vērtēšana un verifikācija

Iesniegtajā informācijā precīzi jānorāda ražojuma sastāvs. Turklāt jāsniedz precīzs sastāvdaļu ķīmiskais apraksts (piemēram, identifikācija *IUPAC* nomenklatūrā, *CAS* numurs, *INCI* nosaukums, tīrība, piemaisījumu saturs un veids, piedevas; maisījumiem, piemēram, virsmaktīvajām vielām, jānorāda to numurs *DID* sarakstā, homologu sastāvs un saturs, izomēri un tirdzniecības nosaukumi).

Jāiesniedz materiāla drošības datu lapa par katru sastāvdaļu. Jāiesniedz pilnīgs CDV vērtības aprēķins. Jānorāda atbilstošais numurs visām sastāvdaļām, kas minētas *DID* sarakstā. Par *DID* sarakstā neminētām sastāvdaļām jāiesniedz testēšanas rezultāti un jānorāda testēšanas metodes, kas izmantotas, lai noteiktu ekotoksicitāti (ilgtermiņā novērojama ietekme (*NOEC* jeb nekaitīgās koncentrācijas dati) uz zivīm, dafnijām un aļģēm) un lai noteiktu bioloģiskās noārdīšanās un bioloģiskās akumulācijas ātrumu. Šīs testēšanas metodes aprakstītas attiecīgajos pielikumos Padomes Direktīvai 67/548/EEK ([1]).

([1]) OV 196, 16.8.1967., 1. lpp.

▼B

2. **Ražojumu kaitīgums videi**

Ražojums nedrīkst saturēt vielas, kurām piešķirtas riska frāzes saskaņā ar Direktīvu 67/548/EEK:

N, R50/53: $(W_{R50/53}/25\ \%) \geq 1$

N, R51/53: $((W_{R50/53}/2{,}5\ \%)+(W_{R51/53}/25\ \%)) \geq 1$

R52/53: $((W_{R50/53}/0{,}25\ \%)+(W_{R51/53}/2{,}5\ \%)+(W_{R52/53}/25\ \%)) \geq 1$

$W_{R50/53}$ = to sastāvdaļu masa procentos, kuras var klasificēt ar riska frāzi R50/53.

$W_{R51/53}$ = to sastāvdaļu masa procentos, kuras var klasificēt ar riska frāzi R51/53.

$W_{R52/53}$ = to sastāvdaļu masa procentos, kuras var klasificēt ar riska frāzi R52/53.

Roku tīrīšanas līdzekļos esošās abrazīvās vielas neņem vērā.

Vērtēšana un verifikācija

Testēšanas rezultāti par attiecīgo sastāvdaļu toksiskumu ūdens organismiem un bioloģiskās noārdīšanās spēju jānorāda saskaņā ar 2. daļas prasībām, bet testēšanas metodes – saskaņā ar Direktīvu 67/548/EEK. *DID* sarakstā minētos toksicitātes datus izmantot nevar, jo tās ir vidējās vērtības un neatbilst Direktīvas 67/548/EEK prasībām.

Ja zemākā toksicitātes vērtība ir ≤ 10 mg/l, jānorāda arī testēšanas rezultāti par potenciālo bioloģisko akumulāciju (bioloģiskās akumulācijas koeficients jeb BCF vai *logKow*). Ja šādi rezultāti nav pieejami, sastāvdaļu klasificē ar riska frāzi R50/53. Iespējami šādi izņēmumi:

Krāsvielas: R51/53.

Bioloģiskās piedevas, tas ir, augu ekstrakti un citas sastāvdaļas, kas, nebūtiski izmainot vai nemaz neizmainot to ķīmisko sastāvu, izdalītas no augiem vai dzīvniekiem: R51/53.

Ņem vērā visas sastāvdaļas (vielas un preparātus), kuru masas daļa gatavajā ražojumā pārsniedz 0,010 %, neatkarīgi no tā, vai ražojuma sastāvā tās iekļautas kā atsevišķas vielas vai kā daļa no preparāta. Šis princips attiecas arī uz katru atsevišķu sastāvdaļu preparātā, kurš izmantots ražojumā un kura masas daļa gatavajā ražojumā pārsniedz 0,010 %.

3. **Bioloģiskā noārdīšanās aerobos apstākļos**

a) *Virsmaktīvo vielu bioloģiskā noārdīšanās aerobos apstākļos*

Visām virsmaktīvajām vielām ražojuma sastāvā jābūt tādām, kas bioloģiski viegli noārdās.

Vērtēšana un verifikācija

Kompetentajai iestādei iesniedz informāciju, kurā precīzi norādīts ražojuma sastāvs, kā arī katras atsevišķas sastāvdaļas funkcijas.

DID saraksta A daļā norādīts, vai konkrētā virsmaktīvā viela aerobos apstākļos bioloģiski noārdās vai ne (virsmaktīvās vielas, pie kurām attiecīgajā ailē ir ieraksts "R", viegli bioloģiski noārdās). Par virsmaktīvajām vielām, kas nav iekļautas DID saraksta A daļā, iesniedz attiecīgo informāciju no literatūras vai no citiem avotiem vai atbilstīgus testēšanas rezultātus, kas apliecina, ka aerobos apstākļos attiecīgās vielas bioloģiski noārdās. Vieglas bioloģiskās noārdīšanās spējas testēšanas metodes aprakstītas Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (EK) Nr. 648/2004 ([1]).

Virsmaktīvās vielas ir uzskatāmas par tādām, kas viegli bioloģiski noārdās, ja bioloģiskās noārdīšanās spēja (mineralizācija), kas noteikta pēc viena no piecām še norādītajām testēšanas metodēm, 28 dienās ir vismaz 60 %: CO_2 hedspeisa parauga tests (OECD 310), oglekļa dioksīda (CO_2) veidošanās noteikšana pēc modificētās Šturma metodes (OECD 301B; Direktīvas 67/548/EEK V.C.4-C pielikums), slēgto trauku metodes tests (OECD 301D; Direktīvas 67/548/EEK V.C.4-E pielikums), manometriskā respirometrija (OECD 301F; Direktīvas 67/548/EEK V.C.4-D pielikums) vai MITI (I) tests (OECD 301C; Direktīvas 67/548/EEK V.C.4-D pielikums), vai tām ekvivalentas ISO testēšanas metodes. Ja bioloģiskās noārdīšanās spēja 28 dienās ir vismaz 70 %, tad atkarībā no virsmaktīvās vielas fizikālajām īpašībām, lai apstiprinātu to, ka viela bioloģiski viegli noārdās, var izmantot

([1]) OV L 104, 8.4.2004., 1. lpp.

▼B

kādu no šādām testēšanas metodēm: ūdenī šķīstošā organiskā oglekļa (DOC) satura samazināšanās tests (OECD 301A; Direktīvas 67/548/EEK V.C.4-A pielikums) vai modificētā OECD metode ūdenī izšķīdušā organiskā oglekļa satura samazināšanās skrīningam (OECD 301E; Direktīvas 67/548/EEK V.C.4-B pielikums), vai tām ekvivalentas ISO testēšanas metodes. Ja izmantotās testēšanas metodes pamatā ir izšķīduša organiskā oglekļa mērījumi, šīs metodes piemērotība pienācīgi jāpamato saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 648/2004.

Ņem vērā visas sastāvdaļas (vielas un preparātus), kuru masas daļa gatavajā ražojumā pārsniedz 0,010 %. Šis princips attiecas arī uz katru atsevišķu sastāvdaļu preparātā, kurš ietilpst ražojuma receptūrā un kura masas daļa gatavajā ražojumā pārsniedz 0,010 %.

b) *To vielu bioloģiskā noārdīšanās aerobos apstākļos, kas nav virsmaktīvās vielas (aer-NBDO$_{non-surf}$)*

To sastāvdaļu koncentrācija, kuras bioloģiski viegli nenoārdās (vai kurām nav testēta bioloģiskās noārdīšanās spēja aerobos apstākļos), nedrīkst pārsniegt turpmāk norādītās vērtības:

Šampūni, dušas līdzekļi un šķidrās ziepes: 30 mg/g AC

Cietās ziepes: 15 mg/g AC

Kondicionētāji: 50 mg/g AC

Roku tīrīšanas līdzekļos esošās abrazīvās vielas neņem vērā.

Ņem vērā visas sastāvdaļas (vielas un preparātus), kuru masas daļa gatavajā ražojumā pārsniedz 0,010 %. Šis princips attiecas arī uz katru atsevišķu sastāvdaļu preparātā, kurš ietilpst ražojuma receptūrā un kura masas daļa gatavajā ražojumā pārsniedz 0,010 %.

Vērtēšana un verifikācija

Attiecīgās prasības norādītas 3.a) punktā.

4. **Bioloģiskā noārdīšanās anaerobos apstākļos (anaer-nbdo$_{tox}$)**

To sastāvdaļu koncentrācija, kuras anaerobos apstākļos bioloģiski nenoārdās (vai kurām nav testēta bioloģiskās noārdīšanās spēja anaerobos apstākļos) un kurām akūtās toksicitātes zemākā vērtība LC_{50} vai EC_{50} < 100 mg/l (līdzvērtīga Direktīvā 67/548/EEK noteiktajam limitam klasificēšanai ar riska frāzi R52), nedrīkst pārsniegt turpmāk norādītās vērtības:

Šampūni, dušas līdzekļi un šķidrās ziepes: 25 mg/g AC

Cietās ziepes: 15 mg/g AC

Kondicionētāji: 50 mg/g AC

Roku tīrīšanas līdzekļos esošās abrazīvās vielas neņem vērā.

Vērtēšana un verifikācija

DID saraksta A daļā norādīts, vai konkrētā sastāvdaļa anaerobos apstākļos bioloģiski noārdās vai ne (virsmaktīvās vielas, pie kurām attiecīgajā ailē ir ieraksts "Y", anaerobos apstākļos bioloģiski noārdās). Par sastāvdaļām, kas nav iekļautas DID saraksta A daļā vai kas tajā ir iekļautas ar norādi "0", iesniedz attiecīgo informāciju no literatūras vai no citiem avotiem vai atbilstīgus testēšanas rezultātus, kas apliecina, ka anaerobos apstākļos šīs sastāvdaļas bioloģiski noārdās. Standartmetode, pēc kuras nosaka bioloģisko noārdīšanos anaerobos apstākļos, ir OECD 311, ISO 11734, ECETOC Nr. 28 (1988. gada jūnijs) vai ekvivalenta testēšanas metode, ja tajā sasniegtā galīgā bioloģiskā noārdīšanās anaerobos apstākļos ir vismaz 60 %. Lai dokumentētu to, ka anaerobos apstākļos sasniegtā galīgā bioloģiskā noārdīšanās ir vismaz 60 %, var izmantot arī citas testēšanas metodes, kurās imitē attiecīgās anaerobās vides apstākļus (skatīt II papildinājumu).

Ja ir pieejami vairāku toksicitātes testu rezultāti, izmanto zemāko validēto vērtību. *DID* sarakstā minētie toksicitātes dati ir vidējās vērtības, un tos izmantot nevar.

Ņem vērā visas sastāvdaļas (vielas un preparātus), kuru masas daļa gatavajā ražojumā pārsniedz 0,010 %. Šis princips attiecas arī uz katru atsevišķu sastāvdaļu preparātā, kurš ietilpst ražojuma receptūrā un kura masas daļa gatavajā ražojumā pārsniedz 0,010 %.

▼B

5. **Smaržvielas**

Visām sastāvdaļām, kas pievienotas ražojumam kā smaržvielas, jābūt ražotām, apstrādātām un pielietotām saskaņā ar Starptautiskās Smaržvielu asociācijas prakses kodeksu.

Vērtēšana un verifikācija

Smaržvielas ražotājs iesniedz kompetentajai iestādei deklarāciju par atbilstību šim kritērijam.

6. **Krāsvielas**

Organiskās krāsvielas nedrīkst būt potenciāli bioakumulatīvas. Ja krāsvielu ir atļauts izmantot pārtikas produktos, dokumentācija par bioloģiskās akumulācijas potenciālu nav jāiesniedz. Šādā gadījumā krāsvielu par potenciāli bioakumulatīvu uzskata tad, ja eksperimentāli noteiktais bioloģiskās akumulācijas koeficients BCF > 100. Ja nav pieejami nekādi BCF testēšanas rezultāti, vielas bioloģiskās akumulēšanās spēju var raksturot, izmantojot *logPow* (oktanola/ūdens sadalījuma koeficienta logaritms). Ja *logPow* > 3,0, krāsvielu uzskata par potenciāli bioakumulatīvu.

Vērtēšana un verifikācija

Ražotājs iesniedz testēšanas pārskatu vai publicētus testēšanas rezultātus ar atsauci uz publikāciju. Ja konkrēto krāsvielu ir atļauts izmantot pārtikas produktos, ražotājs iesniedz šo faktu apliecinošu deklarāciju.

7. **Biocīdi**

a) Biocīdus ražojumā drīkst iekļaut tikai šā ražojuma saglabāšanas labad un tikai šim nolūkam piemērotās devās. Šī prasība neattiecas uz virsmaktīvām vielām, kurām var būt arī biocīdas īpašības.

Vērtēšana un verifikācija

Par katru pievienoto konservantu jāiesniedz materiāla drošības datu lapas kopija, norādot arī informāciju par precīzu attiecīgā konservanta koncentrāciju ražojumā. Konservantu ražotājs vai piegādātājs iesniedz informāciju par devu, kas nepieciešama ražojuma saglabāšanai.

b) Biocīdus kā tādu sastāvdaļu vai kā tādu tajā ietilpstoša preparāta daļu, kuru izmanto ražojuma saglabāšanai un kurš atbilst kritērijiem par klasificēšanu ar riska frāzēm R50-53 vai R51-53 saskaņā ar Direktīvu 67/548/EEK vai Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 1999/45/EK ([1]), atļauts izmantot tikai tad, ja tie nav potenciāli bioakumulatīvi. Šādā gadījumā biocīdu par potenciāli bioakumulatīvu uzskata tad, ja bioloģiskās akumulācijas koeficients BCF > 100 vai – kad nav pieejami nekādi BCF testēšanas rezultāti – ja oktanola/ūdens sadalījuma koeficienta logaritms jeb *logPow* > 3,0.

Vērtēšana un verifikācija

Jāiesniedz testēšanas rezultāti par biocīda toksiskumu ūdens vidē. Ja zemākā toksicitātes vērtība ir ≤ 10 mg/l, jāiesniedz testēšanas rezultāti attiecībā uz vieglas bioloģiskās noārdīšanās spēju. Ja biocīds nav viegli bioloģiski noārdāms, jāiesniedz testēšanas rezultāti par tā bioloģiskās akumulācijas potenciālu. Testēšanas procedūras ir norādītas Direktīvā 67/548/EEK.

c) No konservantiem nedrīkst izdalīties vielas, kuras ir klasificētas saskaņā ar 8.a) kritēriju.

Vērtēšana un verifikācija

Biocīdu ražotājs iesniedz aizpildītu un parakstītu deklarāciju.

8. **Sastāvdaļu bīstamība videi**

Turpmāk minētās prasības piemēro visām sastāvdaļām (vielām un preparātiem), kuru masas daļa gatavajā ražojumā pārsniedz 0,010 %. Šis princips attiecas arī uz katru atsevišķu sastāvdaļu preparātā, kurš ietilpst ražojuma receptūrā un kura masas daļa gatavajā ražojumā pārsniedz 0,010 %.

([1]) OV L 200, 30.7.1999., 1. lpp.

▼B

a) *Klasificētas sastāvdaļas*

Neviena no sastāvā ietilpstošajām vielām nedrīkst būt klasificēta kā kancerogēna (*Carc*), mutagēna (*Mut*) vai reproduktīvajai sistēmai toksiska (*Rep*), ņemot vērā arī noteikumus par pašklasifikācijas jeb III klasi.

Vērtēšana un verifikācija

Par katru sastāvdaļu (gan vielu, gan preparātu) jāiesniedz materiāla drošības datu lapas kopija. Pieteikuma iesniedzējs iesniedz sastāvdaļas ražotāja sagatavotu un parakstītu deklarāciju, kurā apliecināta atbilstība šim kritērijam.

b) *Konkrētas sastāvdaļas, kuru izmantošana ir aizliegta*

Paša ražojuma vai tā sastāvā esošo preparātu sastāvā nav šādu vielu:

— alkilfeniletoksilāti (APEO) un citi alkilfenilatvasinājumi,

— NTA (nitriltriacetāts),

— borskābe, borāti un perborāti,

— muskusa nitrosavienojumi un policikliskie muskusa savienojumi.

Vērtēšana un verifikācija

Ražotājs iesniedz aizpildītu un parakstītu deklarāciju.

c) *Konkrētas sastāvdaļas, kuru izmantošana ir ierobežota*

Etilēndiamīntetraacetātu (EDTA) un tā sāļus un viegli bioloģiski nenoārdošos fosfonātus drīkst pievienot vienīgi cietajām ziepēm un tikai tā, lai to maksimālā koncentrācija ražojumā nepārsniegtu 0,6 mg/g AC.

Vērtēšana un verifikācija

Ražotājs iesniedz aizpildītu un parakstītu deklarāciju.

9. **Iepakojums**

a) Masas/satura attiecībai (WCR) jābūt mazākai par 0,30 g iepakojuma uz gramu ražojuma, un to aprēķina šādi:

$$WCR = \sum((W_i + N_i)/(D_i \times r))$$

kur:

W_i = iepakojuma materiāla i (arī etiķešu) masa gramos (attiecas kā uz primāro, tā uz sekundāro iepakojumu);

N_i = tās iepakojuma daļas masa gramos, kuru veido no jauna saražots, nevis atkārtoti pārstrādāts materiāls (attiecas kā uz primāro, tā uz sekundāro iepakojumu). Ja iepakojuma sastāvā nav atkārtoti pārstrādāta materiāla, tad $N_i = W_i$;

D_i = iepakotā ražojuma masa gramos;

r = atkārtotas izmantošanas reižu skaits, t. i., cik reižu iepakojuma materiāls i ir nodots atpakaļ vai atkārtoti uzpildīts, lai to vēlreiz izmantotu tam pašam mērķim (ja atkārtota izmantošana nenotiek, r = 1).

Atkārtotas iepakojuma izmantošanas gadījumā r vērtība ir 20 (plastmasai) vai 10 (gofrētajam kartonam), ja vien pieteikuma iesniedzējs dokumentāri nepierāda, ka tā ir lielāka.

Vērtēšana un verifikācija

Jāiesniedz WCR aprēķini.

b) *Iepakojuma marķēšana*

Lai atkārtotas pārstrādes vajadzībām varētu identificēt dažādās iepakojuma daļas, primārā iepakojuma daļas, kas ir no plastmasas, jāmarķē saskaņā ar DIN 6120 (2. daļa) vai tam ekvivalentu standartu. Šī prasība neattiecas uz vāciņiem un dozatora sūknīšiem.

Vērtēšana un verifikācija

Jāiesniedz aizpildīta un parakstīta deklarācija un primārā iepakojuma paraugs.

▼B

c) *Dozēšana*

Iepakojumam jābūt tādam, kas ražojumu ļauj viegli un pareizi dozēt; piemēram, jānodrošina, lai atvērums iepakojuma augšdaļā nebūtu pārāk plats.

Vērtēšana un verifikācija

Jāiesniedz dozēšanas ierīces apraksts.

d) Iepakojuma sastāvā nedrīkst būt kadmija, dzīvsudraba vai šos elementus saturošu savienojumu piedevu, nedz arī piedevu, kuras neatbilst 8. kritērijam.

Vērtēšana un verifikācija

Jāiesniedz deklarācija no iepakojuma ražotāja.

10. **Lietojamība**

Ražojuma piemērotība lietojumam jāpierāda laboratoriski vai testā, kurā piedalās patērētāji.

Veiktajam testam jābūt saskaņā ar I papildinājuma vadlīnijām ražojuma efektivitātes testēšanai.

Vērtēšana un verifikācija

Jāiesniedz pārskats par veikto laboratorisko testu vai testu ar patērētāju piedalīšanos, kurā pierādīts, ka ražojuma efektivitāte ir apmierinoša.

11. **Ekomarķējumā norādāmā informācija**

Saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1980/2000 III pielikumu ekomarķējuma 2. ailē norāda šādu informāciju:

"* minimāla ietekme uz ūdens ekosistēmām,

* atbilst stingrām bioloģiskās noārdīšanās prasībām,

* mazina izlietotā iepakojuma daudzumu".

Vērtēšana un verifikācija

Pieteikuma iesniedzējs iesniedz ražojuma iepakojuma paraugu, uz kura ir attiecīgais marķējums, kā arī deklarāciju par atbilstību šim kritērijam.

▼B

I papildinājums

Vadlīnijas ražojuma efektivitātes testēšanai

Ražojuma iedarbības efektivitāte jāpierāda laboratoriski vai testā, kurā piedalās patērētāji. Ja veic laboratorisku testēšanu, šim nolūkam var izmantot paša ražotāja testu. Tomēr pieteikuma iesniedzējam jāpierāda, ka veiktā testēšana ļauj kvantitatīvi novērtēt ražojuma iedarbību.

Ja veic testu, kurā piedalās patērētāji, jāievēro turpmāk norādītās vadlīnijas.

Šādā testā jāpiedalās vismaz 10 patērētājiem. Patērētājiem jānovērtē ražojuma efektivitāte salīdzinājumā ar tirgū dominējošo produkciju. Patērētājiem uzdotajos jautājumos jāaptver vismaz šādi aspekti:

1. Kāda ir ražojuma iedarbība salīdzinājumā ar tirgū dominējošās produkcijas iedarbību?
2. Cik viegli ražojumu iespējams dozēt vēlamajā apmērā, salīdzinot ar tirgū dominējošo produkciju?
3. Cik ērta ir ražojuma lietošana uz matiem un/vai ādas, salīdzinot ar tirgū dominējošo produkciju?

Rezultātā vismaz 80 % patērētāju jābūt ar ražojumu apmierinātiem vismaz tikpat lielā mērā kā ar tirgū dominējošo produkciju.

▼B

II papildinājums

Anaerobos apstākļos notiekošas bioloģiskās noārdīšanās dokumentēšana

Turpmāk aprakstīto pieeju var izmantot anaerobos apstākļos notiekošas bioloģiskās noārdīšanās dokumentēšanai par *DID* sarakstā neiekļautām sastāvdaļām.

Ekstrapolācija. Testēšanas rezultātus, kas iegūti ar kādu vienu izejvielu, var izmantot, lai ekstrapolējot noteiktu galīgās bioloģiskās noārdīšanās spēju pēc ķīmiskās struktūras līdzīgai virsmaktīvajai vielai. Ja zināms, ka *DID* sarakstā iekļauta virsmaktīvā viela (vai homologu rinda) anaerobos apstākļos bioloģiski noārdās, var uzskatīt, ka tai līdzīga virsmaktīvā viela arī bioloģiski noārdīsies anaerobos apstākļos (piemēram, C12-15 A 1-3 EO sulfāts (*DID* Nr. 8) anaerobos apstākļos bioloģiski noārdās, un tāpēc var uzskatīt, ka līdzīgi notiks arī ar C12-15 A 6 EO sulfātu). Ja tas, ka virsmaktīvā viela anaerobos apstākļos bioloģiski noārdās, ir pierādīts ar attiecīgu testēšanas metodi, tad arī var uzskatīt, ka tai līdzīga virsmaktīvā viela bioloģiski noārdīsies anaerobos apstākļos (piemēram, literatūras datus, kas apstiprina pie alkilesteramonija sāļu grupas piederīgu virsmaktīvo vielu bioloģisko noārdīšanos anaerobos apstākļos, var izmantot, lai līdzīgu bioloģiskās noārdīšanās spēju anaerobos apstākļos dokumentētu arī par citiem četraizvietotajiem amonija sāļiem ar estera saitēm alifātiskā oglekļa virknē).

Anaerobos apstākļos notiekošās bioloģiskās noārdīšanās testēšana ar skrīninga metodi. Ja jāveic jauna testēšana, testēt var ar skrīninga metodi – OECD 311, ISO 11734, ECETOC Nr. 28 (1988. gada jūnijs) vai ar citu ekvivalentu metodi.

Bioloģiskās noārdīšanās testēšana, izmantojot samazinātu vielas devu. Ja jāveic jauna testēšana un ja, testējot ar skrīninga metodi, rodas eksperimentālas problēmas (piemēram, inhibēšana testējamās vielas toksiskuma dēļ), testēšanu atkārto, izmantojot samazinātu virsmaktīvās vielas devu, un bioloģisko noārdīšanos nosaka ar 14C izotopu mērījumiem vai ar ķīmiskajām analīzēm. Testēšanu, kurā izmanto samazinātas devas, veic ar OECD 308 (2002. gada 24. aprīlis) vai ar citu ekvivalentu metodi, vienlaikus nodrošinot pilnībā anaerobus apstākļus. Testēšana un iegūto rezultātu interpretēšana jāveic neatkarīgam ekspertam.